

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam B. Pauli Hebræorum IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Quia præcepta, tanquam potiora, magis quæ te requirenda credas. Obedientiam faciat perfectissima, plena, nudaque tui ipsius resignatio, ut aliud velle nollegue habere renuas, nisi voluntatem, & beneplacitum Domini nostri Iesu Christi. Porro castitas non solum ad mortificationem delictuum carnalium, siue in opere, siue in cogitatione versetur, pertinet, sed castitatem nunc voco illam perfectissimam & generalem, quæ respicit intentionis, voluntatis, amoris, inclinationum, affectionumque omnium puritatem, facitque ut in his perfecta sit rectitudo, sinceritas, simplicitas, integritasque dei formis, quo nihil vsquam intendas, nihil cogites, nihil quaeras, aut diligas, nisi Dei honorem, Dei gloriam, Dei beneplacitum, imo ipsum Deum. In vulnere lateris seu cordis Christi des locum charitati, pro qua instantissime, vehementissimeque Deo supplices tibi tribuenda. Charitas Dei est, ut nihil velis, nihil intendas, nihil quaeras, nisi quod sit ad Dei sapientiam gloriam. Charitas proximi est, ut nihil proximo velis, quod tibi non vis, nec quod tibi velis, illi neges aut tollas. Intelligentur tamen omnia hæc de his, quæ optantur iuste & sincere, ut quod tibi sincere & iuste vis, velis item proximo, & ediuerso, & non in rebus illicitis. Hæc exercitia si frequenteraueris, erunt tibi quinque, quibus conforteris, panes.

Castitas perfectissima
quæ.

Charitas
Dei.

Charitas
proximi.
Matth. 7.

Pisces duo
myrice
quid.

Deo pisces significant timorem & spem, inter quæ duo ambulare nos oportet, ut altero languescente, alterum nos erigat & confortet.

Postremo, duodecim cophini, duodecim sunt Apostoli, per quos panes, id est, verbum Dei, Euangeliumque & prædicatio Christi deportata sunt per uniuersum mundum in salutem & refectiorem omnium. Ad gloriam Domini nostri Iesu Christi, qui est benedictus in secula, Amen.

Cophini xij.
quid myrice.

DOMINICA V. QUADRAGESIMAE, QUAE
dicitur in Passione, epistola beati Pauli Apostoli,
ad Hebræos IX.

Christus assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non mansuetum, id est, non huius creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum: sed per proprium sanguinem introiit semel in sancta, æterna redemptionis causa. Si enim sanguis hircorum aut taurorum, & cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatam Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad seruendum Deo viuenti? Et Leuit. 16. id est, noui Testamenti mediator est, ut morte intercedente in redemptionem earum præuaricationum, quæ erant sub priori Testamento, repromissionem acciperent, qui vocati sunt, æterna hereditatis, in Christo Iesu Domino nostro.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

Lectio hæc ex epistola ad Hebræos desumpta est, qua Hebræorum errorem confutare contendit Paulus, existimantium sibi Christi redemptionem

EP 2 ptionem

ptionem absque legalium obseruatione prodesse non posse. Quod Paulus vehementer impugnans, Christi passionis, eiusdemq; oblationis Patri, pro nobis factæ virtutem & efficaciam prædicat, & fortiter defendit, tum hinc, tum in prioribus sequentibusque epistolæ locis, cuius epistolæ pars merito hodierna die, quæ Dominica dicitur in passione, legitur. Ait igitur Christus Dei Patris vnigenitus, qui in cælis semper Patri assistit, ad interpellandum pro nobis, iuxta illud Ioannes: Aduocatum habemus apud Patrem Iesum Christum, qui etiam secundum humanam naturam orat pro nobis, utpote mediator Dei & hominum, sacerdos ac pontifex, ut Psalmista ait, secundum ordinem Melchisedech. Neque enim sacerdos, aut pontifex propterea dicitur, quod legales hostias sacerdotum more veteris testamenti immolauerit, sed quod semetipsum obtulit Deo immaculatum pro mundo. Quod ad Ephesios scribens idem Paulus: *Christus, inquit, dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suauitatis.* Itaque Christus pontifex, atque suo pontificatu collator futurorum honorum, non quomodo pontifex legis in tabernaculum secundum manufactum, seu à Mose extructum, sed tabernaculum amplius, nobiliusq; quod non humanum esset artificij, sed in ipsum cælum, vbi vultui Dei appareat pro nobis, intrauit. Pontifex enim Iudæorum, iuxta legem, semel intrauit in sancta sanctorum, cum præuia effusione seu aspersione sanguinis vituli rufi, aut hirci, orturus pro populo, & pro seipso. Christus verò non per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem in die Parasceus effusum, sancta intrauit in die ascensionis suæ in cæleste tabernaculum, æterna nobis redemptione, veraque beatitudine (quæ in lege non poterat obtineri) comparata.

Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitulæ crematæ aqua mixtus & aspersus, inquinatos aliqua culpa, propter quam excluderentur, aut à consortio hominū, aut ab ingressu templi, sanctificat seu purgat, mundosque facit ad recuperandam corporalem munditiam (neque enim reus peccati huiusmodi cæremonialia potuerunt vnquam delere) quanto magis sanguis Christi, qui in spiritu sancto cooperatè semetipsum obtulit Deo Patri, emundabit conscientiam nostram à peccatis, vel (vt vocat ea Paulus) ab operibus mortuis ad seruiendum Deo viuenti. Sunt enim peccata opera mortua, vel quia carent vita gratiæ, vel quia inferunt mortem culpæ. Hæc autem emundatio quare facta est per sanguinem Christi, nisi quia quod nos non potuimus, ipse nobis & pro nobis effecit, quomodo Zacharias dixit: *Visitauit & fecit redemptionem plebis suæ. Vt sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, seruiamus illi. In sanctitate & iustitia coram ipso, omnibus diebus nostris.* Hanc autem efficaciam & virtutem habuit sanguis Christi propter vnionem cum verbo, hoc est, cum Filio Dei, vnde nobis virtus innata delendi absorbendiq; peccata emanauit. Et quia Christus semetipsum obtulit pro nobis, ideo noui testamenti vocatur mediator, se interponens inter Deum & hominem, qui hæreditate cælesti amissa, nesciuit quomodo ad pacem, aut in gratiam redire posset cum Deo, vt promissam recuperaret cælestem hæreditatem, nisi per Christum: cuius morte interueniente, et nobis impetrante indulgentiam seu redemptionem earum prauaricationum

Lanc.

querant, nosque premebant sub priore, id est, sub veteri testamento, hi accipiant re promissionem æternæ hereditatis, hoc est, cælestium bonorum omnibus electis annunciatam, qui ad hanc æternam prædestinationem à Deo vocati sunt.

EXEGESIS EVANGELII DOMINICAE
in Passione, Joannis VIII.

Hodie vocatur Dominica in Passione, non quod hoc die sit Dominus passus, sed quia initium recolitur Dominicæ passionis, quando iam Iudæi illum sententia firmata statuerant occidendum, ideo iam incipitur eius passio recoli. Seruatur autem Dominicæ passionis memoria duabus hebdomadibus, quo significetur Christum & pro duobus populis, & à duobus populis passum. Populus enim Iudæorum tradidit eum in manus gentium, clamoribusque importunis institerunt, ut crucifigeretur. Populus verò gentium iudicauit eum ad mortem, eumque crucifixit, non aliam habens causam quare ita faceret, nisi quia importunis clamoribus à populo fuit Iudæorum ad hoc impulsus. Cum ergo in Iudæorum concilio decretum fuisset, ut ille foret occidendus, Ecclesia mox incipit passionis Dominicæ celebrare memoriam. Habitum autem fuit concilium hoc post suscitationem Lazari, quem iuxta calculum aliorum gestorum sequentium constat sexta feria proxima præcedenti vitæ restitutum. Post quod miraculum Iudæi conuenerunt, de nocte tractantes Saluatoris. Eo tempore dedit consilium Caiphas, dicens: *Expedi vobis, ut vnus moriatur pro populo, ne tota gens pereat:* vnde ab illo die statuerunt eum interficere. Eam ob rem hodie incipitur planctus maior super Dominica passione futura, quæ iam meditata fuerat à Iudæis & statuta. Cum itaque Dominica hodie passio recoli incipiat, legitur Euangelium rei huic non inconueniens, quo voluntas animusque Iudæorum erga Dominum Iesum declaratur. Ex hoc enim Euangelio ostenditur diu etiam ante à Iudæis necem Domino fuisse meditatam, & ad hanc inferendam sæpenumero eos quæsisse occasionem. Quod totum ex illorum inuidia esse natum, textus quoque huius Euangelij commoustrat. Itaque dicit Ioannes Euangelista:

Dixit Iesus turbis Iudæorum & principibus sacerdotum:
Quis ex vobis arguet me de peccato?

Iam ante Iudæis eorum vitia exprobrauerat, mendacium, inuidiam, ambitionem & iactantiam illorum taxans, nunc subindicat quoque eos stimulans, quod sibi necem quoque meditarentur. Quod si iuste (ut videri volebant) hoc facerent, necessarium fore ut peccatum in Christo inuentum obijcerent, cuius gratia indignus non esset trucidari, nedum puniri. Dicit ergo turbis Iudæorum, ac principibus sacerdotum: *Quis ex vobis arguet me de peccato?* scilicet, verè quis mihi peccatum obijciet, quia misistis ministros qui me caperent, vobisque adducerent. Si me quæritis occidere, causam mortis ostendite. Ecce me vestro nunc submitto iudicio, interrogo vos licet hostes meos, & licet vitæ meæ insidiatores, tamen vos illuc inuito, ut si quid quod

FF 3. iuste.

Math. 24.
Memoria
passionis
Christi cur
seruetur dua-
bus hebdo-
madibus.
Matth. 15.
Lucæ 21.
Ioan. 16.
Ioan. 11.
ibidem.

Ioan. 7. & 8.
Ioan. 7.